

ஈக புராணம்

ஈழத்துச் சுப்பையாப் புலவர்

கனகி புராணம்

இது ஸமுத்துச் சுப்பையா புலவர் இற்றைக்கு எழுபது வருடங்களுக்கு முன் இயற்றிய சுவை ததும்பும் செய்யுட்களைமந்த ஓர் ஹாசிய நூல். உயிர்ப் பாடல்கள் என்பதற்கு இப் புலவர் செய்யுட்களே உதாரணம். மாதிரிக்கு ஒரு பாடலைத் தருகின்றோம்.

மூல்லைநிலக் காட்சி

புல்லை மேய்ந்தங்கு நின்று
திமிர்புரி யிடபக் கன்று
மூல்லை சார்வழி யதாக
முடிமிசைக் குடைகைக் கொண்டு
செல்வோர் தம்மைக் கண்டு
சினந்து வாலெடுத்து முசிக்
கல்லையுங் கயிற்றி ஞேடு
காட்டிடை இமுத்துச் செல்லும்.

கனக புராணம்

(தெரி கவிகள்)

ஆக்கியோன் :

அழத்துச் சுப்பையாப் புலவர்

இது

யாழ்ப்பாணத்து நவாவிழுர்
திரு. ந. சி. கந்தையா பிள்ளையால்
தொகுக்கப்பெற்றது.

“ஒற்றுமை” ஆபில்,
தியாகராயங்கர், மதுராஸ்.

பெண் கொண்டபேர்

(மஸ்தான்)

பல்லவி

பெண்கொண்ட பேர்ப்பட்ட பாட்டையுங் கேட்டையும்
பேசவோ மோ நெஞ்சமே

அனுபல்லவி

சங்கையும் போக்கிச் சதிமானமாகச்
சகசண்டி யாக்குவித்திடுவாள் வெகு
பங்கப் படுத்திவிட்டிடுவாள் அந்த
மங்கைய ராசைவைத் தையோ வையத்திற் (பெண்)

சரணங்கள்

தங்க நகையு முகப்பணிச் சேலையுங்
தாவென வெகுகுரங் காட்டுவாள்—ஏன்றன்
செங்கை வளையுங் தலைக்கெண்ணைய் சிப்புஞ்
சிறப்போடு தாவென மாட்டுவாள்—வன்னக்
கொங்கைக் கிசைந்த ரனிக்கையுங் கோலப்
பணியுங் கொடுவென மூட்டுவாள்—அடே
வெங்கம் பயல்ஸ் யெனுமக்க ஞேவென்று
வீட்டில் வராதேயென் ரேட்டுவாள்—வெகு
பங்கப் பழிப்பினில் நாட்டுவாள்—அந்த
மங்கைய ராசை வைத்தையோ வையத்தில்
(பெண்)

முகவரை

இற்றைக்கு ஏதக்குறைய அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன், யாழ்ப்பாணத்திலே சுப்பையா என்னும் ஓர் தமிழ்ப் புலவர் விளங்கினார். அவர், சொற்சுவை, நகைச்சுவை ததும்பும் செய்யுள் பாடுவதில் இனை அற்றவர். ஈழ நாட்டில் அவரைப்பற்றிக் கேள்விப்படாத வித்துவான்களே இல்லை எனக் கூறலாம். அப் புலவர் விநோதார்த்தமாக ஹாகியச் சுவை செறிந்த புராணமொன்று பாடியுள்ளார். அப் புராணம் வண்ணை வைத்தீசன் கோயிலில் நடநம் புரியும் கணகி என்னும் அதிருபியான தாசி ஒருத்திமேலது. அவள் மூலாவண்ணியம் காளைப்பருவத்தினராகிய ஆடவர் பலர் உள்ளத்தைக் கொள்ளை கொண்டது.

“நடந்தா லொருகன்னி மாராச
கேசரி நாட்டிற் கொங்கைக்
குடந்தா னசைய வொயிலா
யதுகண்டு கொற்றவருந
தொடர்ந்தார் சந்யாசிகள் போகம்
விட்டார் சுத்த சைவரெல்லாம்
மடந்தா னடைத்துச் சிவ
ழுசையுங் கட்டி வைத்தனரே”

என்றவாறு, பலர், தம் உள்ளத்தை அவள்பாற் பறிகொடுத்துத் தவித்தனர்.

“மின்போலு மிடையொடியு மொடியுமென மொழிதல்
மென்சிலம் பொலிக ளார்ப்ப [போன்
வீங்கிப் புடைத்து விழுசுமையன்ன கொங்கைமட
மின்னுள்...பின்னுவலாய்”

அலைந்து கெட்டபேங்பலரும்,

“இழிபவருயர்க்கோ ரினீயவர் கழிநோயாற்
கழிபவர் யாவரேனுங் கண்வலைப்பட்டு நெஞ்சம்
அழிபவர் பொருள்கொண் டெள்ளஞக் கெண்ணேய்
பழிபடு போகம் விற்பார்.” [போலளங்து

கணிகையர் என்னும் பண்பினை உணராராய் அவள்பாற்
தங்கைப் பொருள் எல்லாம் அளித்து,

“மேகங்கள் யாவுமுயர் விண்ணினீங்கி வேசையர் தங்
தேகங்களில் வாசஞ் செய்கையான்—மாகமிசை
யாசைக்குங் கார்காணே மவ்வேசை யார்கொடுப்பார்
காசைக் கொடுப்பார்க்குக் காண்”

என்றவாறு மேகரோகங்களுக் காளாயினர்.

“அரும்புகண் கறுத்தா ரமுதகம்
பொதிஸ்த மிழ்தின்
குரும்பை யொத்த ணிதிதலை
மீப்பொடித் தறக்குழூந்து
மருங்கினுக் கிரங்கா
திருமருங் கொளிபழுத்து
முருங்கு தண்மை பெற்றெழுங்
தனமுகிழ் வெம்முலையாள்”

ஆகிய கணிகையின் மதனப்பார்வை வழிச்சென்று அவள்
சுயம்வரா விழுா வணக்கனா விசயஞ்செய்தோரை அப் புலவர்
குயம்வரப் படலச் செய்யுட்களாற் சிறப்பித்துள்ளார் என்ப.

“ தடித்தடி பரந்திட் டெழுந்து பூரித்துத்
 தளதளத் தொன்றே டொன்றமையா
 தடர்த் திமையாத கறுத்த கணதனல்
 அருந்தவத் தவருயிர் குடித்து
 வடத்தினுளடங்கா தினைத்த கச்சறுத்து
 மதகரிக் கோட்டினுங் கதித்துப்
 படத்தினும் பிறங்குஞ் சணங்கணிபரந்து
 பருமிதத் துணைக் கணதனத்தாள் ”

ஆகிய கனகியின் மோகவலையிற் பட்டோர் எய்திய எள்ளத்
 தகுந்த கீழ்மையினை எடுத்துக் காட்டி என்றும் தாகிகள்
 நேசம் மோசம் என்பதை உலகிற்கு வலியுறுத்தற்கே நம்
 புலவர் கனகி புராணமென்னும் நூலை யாத்தனர். சுப்பிர
 தீப ஜூயர் மதனுபிஷேகத்திற் சிக்கித் தான் பட்ட பாட்டை
 யும் கெட்ட கேட்டையும் உலகிற் குணர்த்தப் பாடிய விறவி
 விடு தூதை நிகர்ப்பது இந் நூல்.

இப் புலவரின் வருணிக்கும் திறமை எவராலும் போற்
 றத்தக்கது. வெள்ளம் வாரடித்துச் செல்லாமல் வயல்
 களில் மண்வெட்டியும் கையுமாக நின்று வரம்பின் உடைப்பு
 களை அடைக்கும் உழவரின் காட்சியைக் கூறுமிடத்து,

“ சீர்பெருக் கெடுத்த லாலே
 நெல்வினைத் திடுவோர் தங்கள்
 ஏருடைத் திடுமென் றஞ்சி
 யெங்கெங்கு மனைசெய் காட்சி
 சிருடைச் செல்வி பிட்டுத்
 தின்று தின்றடைக்குங் கங்கை
 யாறுடைச் சடைகொ எண்ண
 லாயிர் நிற்ப போலும் ”

எனத் திவையிற் சித்திரித்ததுபோல் கூறியிருத்தல் காண்க.

இவரின் நங்கச்சுவை தோன்ற மொழியுங் திறமைக்கு,

“ புல்லை மேய்ந்தங்கு நின்று
 திமிர்புரி யிடபக் கண்று
 மூல்லை சார்வழி யதாக
 முடிமிசைக் குடைகைக் கொண்டு
 செல்வோர் தம்மைக்கண்டு
 சினந்து வாலெலுத்து மூசிக்
 கல்லையுங் கயிற்றி ணேடு
 காட்டிடை இழுத்துச் செல்லும் ”

என்றும்

“ தாலக்களி யொன்றினுக் காகத்
 தரைமேஸ் மாந்தர் பலர் திரண்டு
 வேல் கத்திகள் கொண்டெறிந்து
 மிகவிசயம் பொருதும் வளாடன்
 மால்பற்றிய நெஞ்சின னுகிவந்தான்
 கனகே நின்மன் றலுக்கு
 ஸீலக் கருங்கார் மேகநிற
 நியூற்ற னிவன்காண் நேரிழையே ”

என்னும் செய்யுட்களை நோக்குக.

தேனினும் பாலினும் தித்திக்கும் நம் புலவரின் தீஞ்
 சுவைச் செய்யுட்கள் பாரதம் நைடதம் முதலீய பாடல்க
 ஞுக்குப் பின்வாங்குவனவல்ல.

நம் புலவரின் பரடல்களிற் சிலவற்றை ஆங்காங்கு சிற்
 சிலர் வாய்பாடஞ் செய்து பொழுது போக்காகப் படித்தலை
 யாம் இன்றும் கவனிக்கலாம். கனகி புராணங் செய்யுட்கள்
 முற்றுகக் கிடைப்பது அரிது.

நமக்குக் கிடைத்த சில செய்யுட்களை மாத்திரம் சண்டு வெளியிடுகின்றோம். இச் செய்யுட்கள் நீர் வேலி வாசரும் தமிழறிஞருமானிய C. சிற்சபேசனவர்கள் தமது ஞாபகத்தி விகுந்து எழுதி அளித்தன. எமது நன்றி அறிதல் அவருக்கு உரியதாகுக.

தமிழ் நிலையம் }
நவாலியூர் }
1-10-37 }

ந. சி. கந்தையா.

சுப்பையாப் புலவர் வரலாறு

திரு. J. R. ஆணல் அவர்கள் எழுதி 1886ம் சீ. மாணிப்பாய் மிசன் அச்சக்கூடத்திற் பதித்த பாவலர் சரித்திர தீபம் என்னும் நூலிற்கண்டது: “யாழ்ப்பாணம் வண்ணார் பண்ணை மேளகாரப் பகுதியைச் சேர்ந்த இவர் தஞ் சுய சாதித் தொழிலிற் பயின்றிராதபோதும் வழக்க மாக ‘நட்டுவச் சுப்பையன்’ என்றே அழைக்கப்பட்டார். சிறுவயகிலே இவர் தெல்லிப்பழையிலே இருந்த அமரிக்க மிசனரிமாரைச் சேர்ந்து கீறிஸ்து மதானுசாரியாய் நடந்தும் மறுபடி, மதம் மாறி மல்லாகம் கோயிற் பற்றைச் சார்ந்த ஏழாலைக்குறிச்சியிலே விவாகஞ்செய்து அவ்வுரைத் தம் உறைபதி யாக்கினர். இவரை நாம் கண்டிருந்தும் இவரது கல்விச் சாதுரியங்களைக் குறித்து யாதும் உணரோம். இலக்கண இலக்கியங்களிற் பயின்றவரோ அன்றி வாணி வாக்கில் உறையப்பெற்றவரோ, ஶாது மறியோமாயி னும் வண்ணார் பண்ணைச் சிவன் கோயிற் தாசிகளுள் ஒருத் தியும் இற்றைக்குச் சில நாட்களின்முன் இறந்தவருமாகிய கனகி என்பவள். மீதிற் ‘கனகி சுயம்வராம்’ எனப் பாடிய பாடலால் நல்ல சாமளமான புலவரா யிருந்தாரென்று அறிகின்றோம். அப் பாடலில் முன்பின் நானூறு விருத் தங்கள் ஒவ்வொன்றும் பாரத கானியம் துரெளபதி மாலை ஷிட்ட சுருக்க விருத்தங்கள் போல்வன.”

கனகிபுராணத் தெரிகவிகள்

பிள்ளையார் காப்பு

சித்திர மறையோர் வீதி சிறந்திடும் வண்ணையூர்க்குக்
கத்தனும் வைதீசர்க்குக் கனத்ததோர் நடனஞ் செய்யும்
குத்திர மனத்த ஓருங் கொடியிடை கணகி நூற்குப்
பித்தனு யுலாவு மராவிப் பிள்ளையான் காப்ப தாமே

பிள்ளையான் என்னும் பெயருடைய அராவியானாலே
வன் அக்காலத்திலே பைத்தியக்காரீனுக வண்ணை வீதியிற்
சஞ்சரித்தமை காரணமாக இவ்வாறு தோத்திரஞ் செய்யப்
பட்டதென்று ஒர் கதையுளது.

நாட்டுப்படலம்

- 1 புற்றில் வாழுவம்புளை யுங்கதிர்க்
கற்றை வார்சடைக் கண் றுத றன்னருள்
பெற்ற வண்ணைப் பெரும்பதி தன்னிலங்
குற்ற நாட்டுவள முரைசெய் குவாம்
- 2 பார்கெழு வெம்மை நீங்கப் பரந்துயர் தருக்களோல்லாஞ்
சீர்கெழு செழுமை ழுப்பச் செப்புநல் வளங்களோங்கக்
கார்கெழு பருவம் வாய்ப்பக்கடைசியர் களிகொண்டாட
நீர்கெழு *மாரியாறு நிவந்தது கரை புரண்டே

*மாரியாறு—மழைக் காலத்து வெள்ளம் வாரடித்தோடுதலைக்
குறிக்கும்.

- 3 நீர்பெருக் கெடுத்த லாலே நெல் விளைத்திடுவார் தங்கள் ஏருருடைத் திடுமென் றஞ்சி யெங்கெங்கு மனைசெய் காட்சி சிருடைச் செல்லி பிட்டுக் தின்று தின்றடைக்கும்கங்கை யாறுடைச் சடைகொள்ளண்ண லாயிரார் நிற்ப போலும்
- 4 புல்லை மேய்ந்தங்கு நின்று திமிர்புரி யிடபக் கன்று மூல்லை சார்வழி யதாக முடிமிசைக் குடைங்கைக் கொண்டு கெல்லுவார் தம்மைக் கண்டு சினங்து வாலெத்து மூசிக் கல்லையுங் கயிற்றி ஞேடு காட்டிடை யிழுத்துச் செல்லும்
- 5 இரவியி னிரத மீர்த்திடு மெழு
புரவிகள் தெற்றடி டிபுகையுளை பாய
வருண னதற்கிடை வருவ னென்றஞ்சித்
தூரவி விறைத்த துலாக்கொடி விட்டார்
- 6 அல்லைக் காட்டிய கருங்ரூழ லரிவையர் புருவ
வில்லைக் காட்டியே விழிக்கணை தொடுத்திடும் விரகை
மூல்லைக் காட்டிடை மொய்யளி முரன்றெழு முகையாம்
பல்லைக் காட்டியே பழித்திடும் பார்புகழ் புறவும்
- 7 உப்பளத் துறையுந ருப்புட னார்புகுந்
திப்புறத் தவர்தமக் கீந்துபின் வயலிடைத்
தப்பறக் களைபறித் திரவிசாய் போதுகாய்
முப்பழுத் தோடுபல மூலமுங் கொள்வரே
- 8 ஆனிரை முன்செலப் பின்செலு மாயர்கள்
வேனில் வெப்பாறவே கைதைவென் மலருடன்
தேனிடைப் பெய்த *வீச் சங்கனிச் செய் யலுங்
தானளிப் பார்கடல் சார்ந்துவாழு நருமே

டிபுகை—சாராயங் காய்ச்சும் புகை

*சுச்சங்கனியாகிய இறைச்சியும் தாழை வெண்மலர் ஆகிய சோறும் அளிப்பர் என்றவாறு

9 * தாலத்தினேலை சாத்தித் தங்கிலை பரப்பி நின்று
வேலொத்த முட்க ளோங்கி மென்குழம் விரித்து வீக
ஞாலத்தின் மலர்சிவந்து நலம்பெற விளங்க லாலே
கோலத்தின் மாதர் போலக் குலவின முருக்கின் சாலம்

மகளிர் புனலாடச் சேல்லல்

10 நஞ்சன விழியாரும் வஞ்சிநல் விடையாருந்
துஞ்சிடை யுடையாருந் துவரிதழ் வாயாரும்
பஞ்சின் மெல்லடியாரும் பலதுறை படிவாரும்
அஞ்சன மிடுவாரும் அடியடி பெயர்வாரும்

11 கொண்டலை நிகர்வாரும் குயிலொடு பயில் வாரும்
வண்டுறை யணைவாரும் வரைபொரு முலையாருஞ்
செண்டுகளனி வாருஞ் செங்கனி மலர்வாருஞ்
கண்டு கண்டு களிப்பாரும் கடைவிழி நோக்காரும்

12 குங்கும மணிவாருங் கோதைகள் புளைவாரும்
திங்களை யிகழ்வாருங் தென்ற லோடெதிர் வாரும்
தங்கிய வழகாருங் தளிர்ப்பலர் கொய்வாரு
மங்கன நடையாரு மணங்களொடைதிர்வாரும்
(பெண்கள் நீராடும் பொருட்டுச் சென்றமையைக் கண்ட
பறவைகளும் விலங்குகளும் அஞ்சி ஓடின)

13 கயல்களு மயர்ந்தன காவி சோர்ந்தன
புயல்களு மறுகின புறவும் பூவையும்
அயலுற நடந்தன வன்னாந் தன்னெடு
குயில்களு மயில்களுங் கூவி யோடின

*தாலத்தினேலை	புளை வீலை	கிலை=கொம்பர்
	காதோலை	இழை=ஆபரணம்
மலர்	முருக்கம்பு	குழம் } இலை
	இதழ்	

குஞ்சல்

- 14 செக்கர் மேலைச் செறிந்தது கண்டுவான்
புக்க மாடப் புறவொடு பூவைகள்
தொக்க தன்னினாங் துன்னி விரிபொழிற்
பக்க மெய்திப் படர்க்கிளை மேவுமே
- 15 ஆவி யாய வருக்க னகன்றனன்
வாவி வாழ்கம லங்கள் வருந்தலீர்
கூவி யேகொழு நற்குறிப் பேனெனத்
தாவியே சிறைச் சேவல் தழுங்குமே
- 16 தெங்கு வாழை பூகஞ் செறிந்துமேல்
மங்கு றன்னினம் வந்து வீழ்தலால்
தங்கு கோதை மாமஞ்ஞா தன்னினம்
எங்கு மாட்டு மியல்பு கொண்டதே.

சுயம்வூரப் படலம்

- 17 ஈட்டுங் தனத்தைத் தான்விரும்பி
இரண்டுகணமுங் தானீந்து
மூட்டுங் காமக் கனலெழுப்பு
மொழிசே ரழகே கனகமின்னே
நாட்டுப் புறத்தி விருப்போரில்
நல்லுடையும் பொய்மொழியுங்
காட்டு மானிப் பாயாரைக்
கண்ணூற்பாருங் கோதையரே.
- 18 காட்டுக் குயிலைக் கடிதோட்டிக்
கணத்த நாவி னெய்தடவி
மாட்டு மினிய சொல்லாளே
மானே தேனே கனக மின்னே

ஒட்டைக் காதி னுடனிருந் .

தங்குவங்தே புடவை விற்கின்ற
நாட்டுக் கோட்டைச் செட்டிகளுள்
நல்லாண்டப்ப னிவன் காணே.

19 சொல்லால் மயக்கி ஆடவர்தன்
சூழ்ச்சி யறிந்து காபநிலை
யில்லாத வர்க்கு மெழுப்புவிக்கு
மிருள்சே ரளகக் கணகமின்னே
பொல்லா மனமும் அழுக்காறும்
பொய்யும் புரட்டுமே மலீந்த
மல்லாகத்து வீரரிவர்
மற்றோர் நவாவி யூராரே.

20 நத்தே பின்ற முத்தனையாய் *
நவிலாங் திருப்பாற் கடல்கடைந்த
மத்தே யனைய ஸ்தனக் கனகே
மாரன் கணையை வளர்ப்பவளே
பத்தோ டொன் றிங் கிவரெனப்
பரிதி குத்துச் சிகாமணிபோல்
புத்தூர் மணியம் சின்னையன்
புறத்தோன் தம்பி யுடையானே.

21 *தாமரை முகையுங் கோங்கின தரும்பும்
தந்தியின் கோடொடு சிமிஞாங்
காமர் ஞதாடு கருவிய மெழில்சேர்
காமனூர் மகுடமுந் தழிந்தே

* கமல மொட்டைக் கட்டழித்துக் குமிழியை
நிலைகுலைத்துப் பொற் குடத்தைத் தமனிய
கலச வர்க்கத்துத் தகர்த்துக் குலையற இலரீஸரக்

எமமாகிய கூவிளாங் கனிநிகராய்
எழில்சேர் அழகே கணகமின்னே
நாமமிங் திவர்க்கே களஞ்சியக்

குருக்கள் நங்கை நீகானுதி யென்றுள்.

22 அரிபாற் கடலீக் கடைந்த தினத்திலே
யெழுந்த மலர்த்திருவும்
உருவுக்கிலை சிகரென்ன வுரைக்கு
மொழிசே ரழே கணகமின்னே
தெருவிற் சனிபோ விருந்து நினைத்
தேடித் தேடித் தியங்குசிவப்
பிரகாசப் பேர் படைத்தவன் காண்
பின்னேன் தம்பி இவனுமே.

23 தாலக்கனி யொன்றினுக் காகத்
தறைமேல் மாந்தர் பலர்திரண்டு
வேல் கத்திகள் கொண்டெறிந்து மிக
விசயம் பொருதும் வளநாடன்
மால்பற்றிய நெஞ்சின னை வந்தான்
கனகே நின்மன் றஹுக்கு
நீலக் கருங்கார் மேகநிற
நியூற்ற னிவன்காண் நேரிழூயே.

கறுவி வட்டைப் பிற்றுத்திப் பொருதப
சயம் விளைத்துச் செப்படித்துக் குலவிய
கரிமருப்பைப் புக்கொடித்துத் திறல்மதனபிதேகம்.

(அநுணகிரிந்தார்)

திங்களை முகமெனுச் செய்து நான்முகன்
பங்கய முகிழினெப் பயந்த தாலன்னே
நங்கையர் குவிமூலை நானும் வெய்யவ
நங்கதிர் பரப்பினு மலர்ந்தி டாததே.

(துற்றல்தல புராணம்)

25 ஊராற் சணக்கு தொடராமலுயர்
 கூந்தணிந்து வடம் பூட்டி
 *வாடால் மறைக்கும் ஸ்தனக் கனகே
 வரிவண் குழுத முகையனிமும்
 தீராற் பொலிந்த சரவை வளர்
 நெய்த நிலத்துக் கிறையாகும்
 ஊராத் துறையின் மனியம் மற்றிவன்
 காணென் நலெனை இயதலே.

26 தொட்டுப் பிடிக்கத் தனத் தோடு
 தோளை யீருந் திறமுடைய
 மட்டுக் கடங்காத் திறம் படைத்த
 மானே தேனே கனக மின்னே
 பட்டுப் புடவைதனிற் கொணர்ந்து
 பரிவாகப் பணத்தை யீகின்ற
 வட்டுக் கோட்டை நெற்கணக்கன்
 வாழுஞ் சுப்ப ரிவர்காணே.

27 தூப்பாயவில் வாடவரைப் பொலிதோ
 டிருத்திப் பொருள் கவரக்
 காப்பாய கச்சதனை நீக்குக்
 கண்மே கனக மின்னே
 பாப்பார் மிகவுந் தமைச் சூழப்
 பங்கே ருகம்போல் வீற்றிருக்கும்
 கோப்பாப் மணிய மிவர்தம்மைக்
 கண்ணேற் பாருங் கோதையறே.

*கச்சுக் கட்டியும் நல்லமு தும்மிக
வச்சுக் கட்டிய மரமுலையாலுல
கச்சுக் கெட்டழியும் அழியும் எனக்
கச்சுக் கட்டி மறைத்தனர் கண்ணேயே.

(அகிஷந்திர புராணம்)

பாமரு மாலீஸ் பாடிட வல்லோன்
 பகர்ந்திடு மதனநூல் கற்றேன்
 காமரு கோப்பா புறையு முத்தப்பு
 கண்ணிசி கானு தியென்றுள்.

வெட்டை காண் படலம்

- 28 வெட்டை யென்னும் வியாதி தலைப்பட்டுத்
 தட்டுக் கெட்டுத் தனித்தனி யாடவர்
 பொட்டுக் கெட்டாம் பூவையினு லென்று
 முட்டுப் பட்டனர்...பெய்யவே.

முற்றிற்று.

சிலப்பதிகார விளக்கம்

(ரா. மி. சேதுப் பிள்ளை, பி.ஏ., பி.எல். எழுதியது)

தமிழ் நாட்டின் தனிப் பெருஞ் செல்வமாக விளங்குவன் சங்க நூல்களேயாம். சிலப்பதிகாரம் தமிழ் மாதுக்கு ஓர் ஒப்பற்ற அணிகலமெனப் புலவர் பெருமக்களால் உரைக்கப்பட்டுள்ளது. நெஞ்சையள்ளுஞ் செஞ்சொற் சிலப்பதிகாரத்தின் அருமை பெருமைகளை இதுவரை பண்டிதர்களே அனுபவித்து மகிழ்ந்து வந்தார்கள். இவ் வரும் பெரும் நூலைத் தமிழ் மக்கள் அனைவரும் வாசித்துப் பண்டைத் தமிழ் நாட்டின் நடையுடைபாவுள்ளை நன்கறிந்து இன்புற வேண்டுமென்னும் என்னத்தால் திருவாளர் ரா. மி. சேதுப் பிள்ளையவர்கள், படிப்போர்க்கு எளிதில் விளங்கும் வண்ணம் முதலில் சிலப்பதிகாரச் சரித்தைத் தீரிய வசன நடையில் சுருக்கமாக விளக்கி எழுதிவிட்டுப் பின்னர் சிலப்பதிகாரத்தின்கண் வந்துள்ள சிரிய நலங்களைப்பல்லாம் தெளிவுபெற எடுத்துக்காட்டி ஓர் அரிய ஆராய்ச்சியினைச் சிலப்பதிகார நூல்கயம் என்னும் பெயரால் செய்துள்ளார். இவ்வாராய்ச்சியைப் படிப்பவர்கள் சிலப்பதிகாரம் முழுவதையும்பயில வேண்டுமென்னும் விருப்பத்தை அடைவார்கள். சங்க நூல்களைக் கற்போர் சிலப்பதிகாரத்தைப் படிப்பதற்கு முன்னர், இந்நாலினைப் படிப்பார்களாயின் சிலப்பதிகாரம் எளிதில் விளங்கப் பெற வார்கள். சிலப்பதிகாரத்தைப் பலர் பலனிதமாக எழுதி விருப்பினும் எந்தாலும் இந்நாலுக்கு இணையாகாதென்பது ஒருதகை.

இதன் விலை ரூ. 1—8—0

“ஷ்ற்றமை” ஆபீஸ், தியாகராயங்கர், மத்ராஸ்—

ஒற்றுமை ஆபிள் பிரசுரங்கல்

கு. அ. வ.

1.	சமிழகம்	...	2	4
2.	சிலப்பதிகாரவசன சுதங்கமும் } வினாக்கமும் (R.P.S.) } ...	1	8	
3.	பாதுப் பாட்டு வசனம்	...	1	0
4.	பாற்றுப்பத்து வசனம்	...	1	0
5.	புறப் பொருள் வசனம்	...	1	0
6.	உள்ளி நாயகி	...	1	8
7.	இராஜ ராஜன்	...	1	8
8.	காளிஞாசன் சரித்திரமும் } அவர் நூல்கள் வசனமும் }	0	12	
9.	புக்கவண்டிக்கொலை	...	0	12
10.	கா. தாமஸ் மன்றோ	0	12
11.	நோபால கிருஷ்ண கோகலே	...	0	10
12.	தமிழ் நாட்டு முவேந்தர்	...	0	12
13.	கந்தரர்	...	0	12
14.	அன்பின் மாட்சி	...	0	8
15.	சிலப்பதிகாரக் கதை	...	0	8
16.	தமிழ் நாட்டு நவமணிகள்	...	0	8
17.	யகளிர் ஒழுக்கம்	...	0	6
18.	மூன்று பெண் மணிகள்	...	0	6
19.	இராஜி (ஒரு கதை)	...	0	5
20.	ஒரு குசிறையின் கதை	...	0	4
21.	கணவனின் கொடுமை	...	0	4
22.	நஞ்சன்கோடு தாசில்தார்	...	0	2
23.	போலீஸ் புலி	...	0	2

“ஒற்றுமை” ஆபிள்,

8, வியாசராவ் தெரு, தியாகராயங்கர், மதராஸ்.